

problemerne. Nej, det danske Folketing og den danske regering føler lige præcis kraftigt for emnet, og vi har i sin tid også lavet en fælles vedtagelse, som klart markerer det. Jeg tror, at de, som var med i Cancún, godt er klar over, hvor kraftigt den danske regering arbejdede for at få resultater hjem, så tingene ikke kuldsejlede, og det honorerede selv Enhedslistens repræsentanter, da vi havde debatten, efter at vi var kommet hjem.

Det er rigtigt, at også EU's landbrugspolitik ønsker vi at få liberaliseret. Vi arbejder for det, og man kan da i hvert fald se, at landbrugspolitikens andel af EU-budgettet er faldende. Selv om vi synes, den er for høj, er den dog faldende, men vi er for en liberalisering, vi arbejder for den, og det vil vi også gøre i de kommende forhandlinger.

Jeg har gerne villet give disse oplysninger nu, fordi der så kommer sammenhæng i debatten. Jeg ved godt, at fru Dybkjær tilbød mig, at jeg kunne sige det senere, men hvis der skulle være nogen tilbage på DK 4, kunne det jo være, at de også havde brug for oplysningerne.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Europaudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 15:

Forslag til folketingsbeslutning om husstands-omdeling af Den Europæiske Forfatning før afholdelse af folkeafstemning den 27. september 2005.

Af Kristian Thulesen Dahl (DF) m.fl.
(Fremsat 11/3 2005).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Lad mig gøre det klart fra starten: Det er naturligvis vigtigt for regeringen, at der informeres bedst muligt om den nye EU-traktat, for vi skal selvfølgelig have et godt oplyst og solidt grundlag for vores stillingtagen ved folkeafstemningen om forfatningstraktaten den 27. september. Alle, der ønsker det, skal naturligvis have mulighed for at sætte sig ind i teksterne, også uden omkostninger for den enkelte, for demokrati er baseret på folkeoplysning.

Kl. 18.55

Allerede nu kan forfatningstraktaten fås med posten uden omkostninger ved henvendelse til Folketingets EU-oplysning eller ved henvendelse til Udenrigsministeriet, og den kan også hentes ned fra internettet af dem, der har mulighed for det. Regeringen vil senere benytte posthuse og kommunale biblioteker til at give alle mulighed for at se traktaten, og en række institutioner uden for regeringen deltager også i oplysningsarbejdet. Især vil jeg nævne Folketingets EU-oplysning, der yder en vigtig informationsindsats, som den skal have ros for, og som vil sikre, at netop posthuse og de centrale biblioteker vil få traktaten, så alle kan få fat i den.

Det vil også være sådan, at alle, der ønsker det, kan få traktaten tilsendt. Der vil ligge blanketter alle de relevante steder, så man portofrit kan sende bestillingssedlen til Folketinget eller til Udenrigsministeriet og få traktaten tilsendt.

Men alligevel er Dansk Folkeparti ikke tilfreds. Dansk Folkeparti insisterer på at tvinge forfatningstraktaten ind ad brevsprækken hos alle, også hos dem, der ikke har bedt om den, men det er ikke vores holdning. Vi mener ikke, at vi skal bruge et anseligt millionbeløb, for slet ikke at tale om store mængder papir, som vil lægge skove øde, på at sende forfatningstraktaten ud til folk, der ikke ønsker den. I forvejen kan de jo sætte en mærkat på døren om, at de ikke ønsker reklamer, og hvis der også skal en mærkat på de steder, hvor man ikke ønsker forfatningstraktaten, vil det give øget administration i postvæsenet. Vi har heller ikke brugt den metode ved nogen tidligere EU-afstemning, så det ville være første gang, man gjorde det, og jeg synes altså heller ikke, der er brug for at gøre det denne gang.

Det vigtigste i forbindelse med folkeoplysning er tilgængelighed, men det ville stride mod vores udmærkede tradition for åbenhed og fol-